

Eingin vegur uttan um fyrireiking

Próvtøkurnar nærkast og fríggjadagin fáa nógvir miðnámsskúlanæmingar lestrarfrí. Nú er ikki at spilla eyka frítíðina burtur, men at koma væl í gongd við lesingini beinanvegin

DANJAL AV RANA

Alt er vekk! Tú hevur lisið søgu í trý ár á universitetinum. Áðrenn tað hevði tú søgu í trý ár á studentaskúlanum og níggu ár í fólkskúlanum. Men nú, tá tær veruliga tørvar tað, er alt burtur. Klokkan gongur, tankarnir mala, men arkið er enn tómt. Líka tómt sum minnið.

Royndir kunnu vera ein sera stressandi uppliving hjá mongum. Skrivibloking, tá tað gerst ógjørligt at festa hugsanirnar niður á blað, rakar mong. Brádliga minnist ein einki av tí, ein dugdi so væl kvøldið fyri, og allur kunnskapurin, ein hevur trýst inn í høvdið seinastu vikurnar (tí hvør hevur fyri vana at fyrireika seg í góðari tíð?) er horvin sum dagg fyri sól.

Tíverri er eingin betri háttur at fáa eitt gott úrslit til royndirnar enn at fyrireika seg væl. Og tað merkir í høvuðsheitum at fyrireika seg í góðari tíð.

Byrja við at lesa námsætlanina fyri fakið. Í henni stendur, hvat ætlanin er, at tú skalt duga, tá árið er av. Hetta er tað týðningarmesta í evninum og sannlíkt er, at spurt verður um okkurt av hesum til endaligu royndina.

Tá tú lesur og fyrireikar teg til royndir, minst til at leggja nakrar steðgir inn í fyrireikingina. Ger eina avtalu við teg sjálvan um, at tú lesur í trý korter, og so hevur tú ein steðg í eitt korter, ella okkurt líknandi. Minst til at drekka vatn og kanska eta eitt sindur av frukt ella nøtum í steðgunum.

Finn tær eitt gott stað at lesa. Eitt stað, har tú situr væl og sjálv-

ur hevur ta fatan, at tú fært nóg burtur úr, tá tú situr har. Tað týðningarmesta er, at tú fært frið at sita og arbeiða.

Fá fatur í gomlum eksamensuppgávum og arbeið ígjøgnum tær. Hetta gevur tær eitt yvirlit yvir, hvat vanliga verður spurt um, og hjálpir tær at fáa yvirlit yvir, hvat tú dugir, og hvar tær tørvar at arbeiða meiri við.

Onkuntíð siga heilin og likamið, at nú er nokk. Tak tær tá ein steðg. Kanska tær tørvar ein powernap á sofuni, men minst til at seta vekkaran. Kanska ein rennitúrur er tað, sum skal til, fyri at fáa høvdið at klárna aftur, eitt sindur av frískari luft.

Einki er so gott, sum at byrja fyrireikingarnar í góðari tíð. Hetta gevur tær eisini møguleikan, at endurtaka tað, tú hevur lisið, lesa niðurskrivaðu viðmerkingarnar og stikkorðini einaferð aftur at, og á hendan hátt fáa flutt kunnskapin úr stuttíðarminninum yvir í langtíðarminni. Hadaðani er kunnskapurin lættari at fiska fram, tá á stendur undir próvtøkuni.

Tað kemst tí ikki uttan um, at tað eru fyrireikingarnar, sum gera munin. Tað besta er sjálvandi at hava havt góðar lesivanar alla lestrartíðina, so tað, tú las fyrsta árið á studentaskúlanum situr eins fast og tað, tú las seinasta lestrarhálvár. Próvtalið skal í síðsta enda endurspegla tað, tú dugir um evnið eftir øll hesi ár, ikki tað, sum tú megnar at minnast frá í gjárkvøldið.

Ella sum ein eldri maður í samkomuni plagdi at spyrja okkum ungu: Torir tú, at biðja Gud geva tær eitt rættvíst próvtal, heldur enn eitt gott próvtal?